Els aspirants endarrerits

El Girona, tot i mantenir-se a tres punts del sisè, necessita superar molts rivals per assaltar el 'play-off'
El novè lloc de fa cinc jornades és la millor classificació de l'equip, més habituat a estar del mig en avall

Encara hi és a temps, perquè ni tan sols l'acumulació d'empats en l'últim mes de competició –tres dels quatre darrers duels han acabat en taules– han descavalcat el Girona de la lluita per accedir al play-off d'ascens. Després de la derrota a Almeria, l'única de tota la segona volta, els gironins tenien el sisè lloc a cinc punts, distància que es va mantenir arran del primer dels tres empats gairebé seguits. Amb el 0-3 a La Romareda, la diferència va quedar en tres punts, i no s'ha alterat en els quinze dies següents, malgrat els dos empats seguits, contra l'Osasuna i el Lugo. L'equip, però, té la convicció que amb empats no n'hi haurà prou i que s'ha de sumar de tres en tres amb urgència per mantenir i alimentar l'ambició que fa setmanes que proclama. Ja no són els punts de distància, sinó el munt d'equips que hi ha entre el Girona i l'objectiu que busca.

El Girona, superat aquesta setmana pel Mirandés, ocupa el dotzè lloc i, per tant, ha de guanyar sis posicions en les nou jornades que queden per poder lluitar per pujar. Per agafar-se a la lectura positiva, el conjunt de Montilivi pensa que venir des del darrere el pot acabar afavorint si es posa de ple en la lluita, a diferència del que li va passar la temporada passada, en què la disputa del play-off va ser un càstig després de tenir tan a prop l'ascens directe. El fet és que aquest curs l'equip blanc-i-vermell ha estat molt més temps de mitja taula en avall que de mitja taula en amunt. Més enllà de l'anecdòtic vuitè lloc de la primera jornada, el Girona té el sostre en la novena posició amb què va tancar els dos terços de campionat, just després de superar el Mirandés (2-0), fa cinc partits. I, en tota la lliga, només hi ha quatre jornades més amb l'equip de Pablo Machín de mitja taula en amunt: el desè lloc de la 5a i la 31a, i l'onzè de la 2a i la 32a. El Girona acumula 27 jornades a partir del dotzè lloc de la classificació. No ha arribat mai a estar a les brases –ho va evitar un gol de Kiko Olivas en el temps afegit a Palma, just abans del parèntesi de Nadal–, però compta tres divuitenes posicions i cinc dissetenes.

Tres 'inexperts'El Girona és l'únic equip de segona A que no ha ni trepitjat la zona de descens a segona B ni tampoc els sis primers llocs. Però no és l'únic aspirant a lluitar per pujar que desconeix què és ocupar la zona de privilegi. També s'hi troben el Tenerife, que té els mateixos punts, i el Valladolid, amb un menys. Tant els canaris, que tenen el tretzè lloc com a millor classificació, com els castellans, que van arribar a ser vuitens, han trepitjat zona de descens. En canvi, el Numància, que conserva ja ben poques expectatives d'arribar a temps a la zona preferent –té quatre punts menys que el Girona i set menys que el sisè–, va ser líder en les tres primeres jornades i va estar instal·lat entre els sis primers fins a la novena. El Lugo, que té un punt més que el Girona, va arribar a ser quart. I el Mirandés, també amb un punt més que els de Machín, eren tercers en la tretzena jornada.

El Girona, que dissabte rep l'Alavés –en zona d'ascens directe– i la setmana vinent visita l'Albacete –lluita per salvar-se–, afrontarà després tres jornades seguides (contra el Tenerife, a Còrdova i a Elx) contra equips que, sense ser entre els sis primers, també aspiren a arribar-hi.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 12-04-2016 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/957536-els-aspirants-endarrerits.html